

magyar–jugoszláv szerződés a Führer kifejezett kívánságára jött létre”¹²⁰. Bárdossy 1941. március 21-én udvariassági látogatást tett a Führernél és Ribbentropnál Münchenben, ahol ismertették vele a német elképzeléseket.

A következő napok drámai eseményei a magyar sovíniszta-revíziósok malmára hajtották a vizet. A németek nyomására a jobboldali irányzatú jugoszláv kormány engedett, és március 25-én Dragiša Cvetković miniszterelnök, valamint Cincar-Marković külügyminiszter aláírásával pecsételte meg Jugoszlávia csatlakozását a háromhatalmi egyezményhez. Két nappal később a jobboldali kormányt megbuktatták, és egy nyugati irányzatú kabinet alakult Dušan Simović tábornok vezetésével. Még ugyan ezen a napon Hitler úgy döntött, hogy a Marita hadműveleti terv hatályát ki kell bővíteni, s ez ne csak Görögországra vonatkozzék, miként eredetileg tervezték, hanem Jugoszláviára is. Sztójay útján felkérték Magyarországot, hogy a készülő katonai akcióban vegyen részt és járuljon hozzá német csapatok átvonulásához az ország területén, s nagylelkű árat kínáltak cserébe mindezt: Bácskát és a Bánátot, sőt kijárást a Földközi-tengerre is azzal, hogy Magyarország használhatja Fiume kikötőjét. Másnap a minisztertanács megtárgyalta az ajánlatot, majd pár órával később Horthy értesítette Hitlert a kedvező döntésről. Március 28-án kelt levelében a kormányzó kifejezést adott ama gyanújának, hogy a jugoszláv események hátterében a Szovjetunió van, és egyetértett azzal, hogy magyar és német katonai szakértők összeüljenek a tervek összehangolása végett.¹²¹ Ez március 30-án, amikor Friedrich von Paulus tábornok Budapestre látogatott, meg is történt.

A tervet Teleki vegyes érzelmekkel fogadta, félt ugyanis a nyugati hatalmak negatív reagálásától. Félelme teljes mértékben alátámasztást is nyert. Március 3-án jegyzékben tájékoztatta Londont és Washingtont a magyar állásponttól, majd március 30-án ismételten hozzájuk fordult, és tudomásukra hozta, hogy Magyarország beavatkozása Jugoszláviában nem hódító szándékból történik, hanem csakis azért, hogy a magyar kisebbség jogait megvédelmezze. A válasz, amit kapott, nagyon is egyértelmű volt. Barcza György londoni magyar követ április 2-án jelentette Telekinek, hogy ha Magyarország teljesíti a németek kívánságát és engedi a német csapatok átvonulását, valamint ha hadat üzen Jugoszláviának és részt vesz az ellene irányuló katonai akcióban, akkor Anglia megszakítja a diplomáciai viszonyt Budapesttel. Április 6-án a németek megtámadták Jugoszláviát, és Magyarországot használták felvonulási terepnek, mire London beváltotta fenyegetését. Teleki, noha túl hevesen nem ellenezte a katonai előkészületeket, sem pedig a Legfelsőbb Honvédelmi Tanács döntését, négy nappal korábban mégis öngyilkosságot követett el.